

SECRETARIES

Liquidación del Estado de bienestar

CARMEN DÍAZ DE LA JARA
SECR. ACCIÓ SINDICAL

El Estado de bienestar como garante de un conjunto de servicios, protecciones y derechos, como la salud y la educación, es el marco en que el ejercicio de la ciudadanía adquiere sentido de lo social porque permite la generalización de los derechos. Pero la crisis financiera le quiere dar la puntilla haciendo que el actual gobierno

caiga rendido a la avaricia de los mercados.

En medio de esta compleja situación que atraviesa nuestro país, el gobierno del Partido Popular, lejos de funcionar como Estado de bienestar, pretende que pase a hacerlo como instrumento de legitimación de las desigualdades, al socializar las pérdidas econó-

mico financieras, y eso, como es bien conocido, supone arrebatarse derechos e ingresos, privatizar, quitar prestaciones, suprimir ayudas, establecer formas de beneficencia para las situaciones más extremas de exclusión y reformular el propio derecho al trabajo, eje de inclusión (y exclusión) social por excelencia. En realidad se está produciendo un cuestionamiento del propio concepto de derechos sociales.

Estamos viviendo el discurso neoliberal tratando de convertir los derechos en privilegios, y como ejemplo basta ver como el actual ejecutivo intenta enfrentar a los que tienen actualmente un trabajo y lo defienden con aquellos que lo han perdido, como expresión del individualismo puro y duro.

Al tiempo que se viene abajo el carácter social del Estado, debilitado por su sometimiento, como nunca, a los intereses

de los poderes financieros, el Gobierno necesita legitimar las políticas que necesita el capital, ya lo hizo el gobierno del PSOE también sometido a los dictados de los mercados y que cambió la Constitución al margen y en contra de cualquier proceso de participación democrática.

Con sus reformas y políticas de recortes, que han demostrado ser hasta ahora inútiles e incapaces de saciar el apetito de los mercados, el Gobierno pretende liderar y ser el legitimador de las desigualdades en connivencia con la violencia que introducen los mercados y las agresivas repercusiones económicas y sociales del neoliberalismo, y todo parece indicar que también se va a reforzar su función coercitiva, extendiéndose a la represión de las libertades individuales y colectivas.

El abandono y desmantelamiento

de lo público choca de plano con las movilizaciones que COOO junto con otras organizaciones está llevando a cabo desde hace más de dos años en defensa de la sanidad, la enseñanza, la dependencia; es una respuesta diáfana contra la posición del gobierno del PP de acabar con lo público, lo que en la experiencia social de varias generaciones se ha entendido como su obligación solidaria. No hay forma de garantizar la universalidad de las prestaciones que requiere el derecho a la educación, a la salud, a las pensiones, a la dependencia, si no es mediante un vínculo contractual con el Estado.

Prescindir o restringir los sistemas de protección solo conduce a un estado de inseguridad total y acabar con lo que tanto esfuerzo costó conseguir y que forma parte de los derechos básicos y universales de nuestra ciudadanía.

De tornada amb el SOIB

FRANCESC MELLADO
SECRETARI D'Ocupació i
DE COMUNICACIÓ

A l'anterior entrega de la publicació *Unitat* ja vàrem parlar de la deriva que duia el Servei d'Ocupació de les Illes Balears (SOIB) centrant-nos en l'aprovació dels pressuposts amb el nostre vot en contra.

Han hagut de passar cinc mesos perquè l'Executiva del SOIB es tornàs a reunir, fet que demostra el reiterat escàs interès que té el Govern de les Illes Balears per la concertació i el diàleg social, ja que el decret de constitució i règim jurídic del SOIB deixa clar que la Comissió Executiva s'ha de reunir de manera ordinària un cop al mes, cosa que no es compleix.

Però deixau-me tornar al tema dels pressuposts. Podem concloure el que dèiem el passat desembre: que els pressuposts del SOIB no passaven d'esser

una entelèquia ja que no sabíem de quants doblers disposaríem en fiar la major part del pressupost dels ingressos per part de l'Estat. I quina no ha estat la nostra sorpresa quan dintre les mesures aprovades en els pressuposts del Govern espanyol hi figura una retallada d'un 21,2 % (1.500 milions d'euros) a las partides destinades a polítiques

actives d'ocupació (formació per a l'ocupació, intermediació, orientació laboral, bonificacions a la contractació, etc.) A hores d'ara no sabem com afectarà aquesta retallada a les polítiques d'ocupació balears, però quan tenim uns pressuposts suportats amb ingressos de Madrid creiem que la retallada serà molt significativa (estimada al voltant de més

del 50 per cent), i sumada a la minva de 20,5 milions respecte al pressupost del 2011, durant l'any en què es batran rècords històrics d'atur i de manca d'ocupació veurem una dràstica disminució de recursos per combatre el principal problema de les nostres Illes i de la resta del país.

Darrere de tot això no hi ha cap més intenció que el desmantellament del sistema públic d'ocupació de les Illes Balears (els Govern de la dreta ja ho ha fet a alguna altra comunitat autònoma), i cal recordar que un sistema públic garanteix en major mesura l'equitat pròpia del sistema. Aquesta aposta de la dreta té un caire eminentment ideològic, com queda palès en el document de la FAES (es pot consultar al seu web) sobre la reforma dels serveis públics d'ocupació, en què es proposa el foment de la col·laboració pública i privada, la competència i la llibertat d'elecció dels desocupats. Això no amaga més que la ja coneguda estratègia de la dreta en el sentit de transferir, en nom de la llibertat, recursos públics a empreses privades, fent ara de l'atur una font de negoci.

Mentrestant, els darrers dies berenam amb filtracions interessades i un «pim, pam, pum» parlamentari als mitjans de comunicació sobre irregularitats en la gestió del Fons Social Europeu, que donen a entendre que aquí ens hem repartit els doblers entre sindicals i patronals, sense haver de donar comptes a ningú, cosa que no és certa, almanco per part de CCOO de les Illes, ja que nosaltres sempre hem presentat les justificacions econòmiques, tal com marca la reglamentació. Davant això, el nostre posicionament és clar: el SOIB hauria de ser el primer a explicar públicament què és el que ha passat amb la suspensió del Fons Social Europeu.

Per acabar, i ja apropant-nos a l'esperpent si no fos per la gravetat del cas, ens sorprèn la publicació oficial a les ofertes de feina del SOIB d'una oferta a Formentera de cambrer a jornada completa, partida i entre 8 i 9 hores, sense cap dia lliure. Desitjam no haver d'esperar uns altres cinc mesos perquè ens donin les pertinents explicacions a la Comissió Executiva.